

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Urto/9/2016
Identifikačné číslo spisu: 3016000021
Dátum vydania rozhodnutia: 24.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3016000021.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Štefana Harabina v konaní o uznanie cudzieho rozhodnutia, ktorým bola uložená trestná sankcia spojená s odňatím slobody odsúdenému U. H., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. januára 2017 prerokoval odvolanie prokurátorky Krajskej prokuratúry Trenčín, proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 7. novembra 2016, sp. zn. 2Ntc/205/2016 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 7. novembra 2016, sp. zn. 2 Ntc /205/2016.

II. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii

s a u z n á v a a v y k o n á

na území Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Plzni z 26. februára 2014, sp. zn. 5 T 10/2013 v spojení s rozsudkom Vrhného súdu v Prahe z 29. apríla 2014, sp. zn. 7 To 27/2014, ktorým bol U. H., nar. XX. U. XXXX v S., občan Slovenskej republiky, trvale bytom S. S., X. č. XX uznaný vinným zo spáchania pokusu zločinu vraždy podľa § 21 ods. 1 k § 140 ods. 2 trestného zákonníka Českej republiky, ktorého sa dopustil tak, že

dňa 28. júla 2013 v P. D., okr. I. si na diskotéku „A. H.“ v ul. O. čp. XXX priniesol z miesta bydliska kuchynský nôž s drevenou rukoväťou o celkovej dĺžke 25 cm s dĺžkou ostria 15 cm, aby s ním pobodal a prípadne i usmrtil Y. O., nar. XX. X. XXXX z dôvodu žiarlivosti a rozporov týkajúcich sa jeho priateľky F. F. a v čase od 2.50 hod. do 2.59 hod. v silno podnapitom stave týmto nožom celkom 4x bodol silou strednej až veľkej intenzity Y. O., ktorý práve tancoval s F. F. do oblasti hrudníka, pravého stehna, chrbta a brucha, hoci si bol vedomý, že ho môže usmrtiť. Y. O. pri útoku utrpel bodnú ranu vľavo na hrudníku 3 cm nad prsnou bradavkou, ktorá preťala hrudnú stenu, vnútornú hrudnú tepnu, osrdcovník a prednú stenu pravej srdcovej komory s krvácaním a preniknutím vzduchu do ľavej pohrudničnej dutiny a s krvácaním do osrdcovníkového vaku, ďalej bodnú ranu vľavo na chrbte v strednej lopatkovej čiare v šiestom medzirebrí nad siedmym rebrom s ranou dĺžky 4 cm v nástennej pohrudnici, ďalej bodnorenú ranu dĺžky 4 cm v strednej čiare podbruška s výhrezom črevných kľučiek a preťatím priameho brušného svalu vľavo a bodnými ranami tenkého čreva, poranením veľkej predstery, poranením povrchnej vesty kľučky hrubého čreva s krvácaním do dutiny brušnej a ďalej

bodnú ranu pravého stehna, ktoré ho bezprostredne ohrozili na živote a k jeho smrti nedošlo len v dôsledku skorého lekárskeho zákroku,

za čo bol odsúdený podľa § 140 ods. 2 Trestného zákonníka Českej republiky za použitia § 58 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky na trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, pričom na výkon trestu bol podľa § 56 ods. 2 písm. d/ Trestného zákonníka Českej republiky zaradený do väznice so zvýšenou ostrahou.

III. Podľa § 517 ods. 2 Tr. por. a § 48 ods. 4 Tr. zák. odsúdený U. H. bude vo výkone trestu odňatia slobody p o k r a č o v a ť bez jeho premeny v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo 7. novembra 2016, sp. zn. 2Ntc/205/2016, podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. rozhodol o uznaní rozsudku Krajského súdu v Plzni z 26. februára 2014, sp. zn. 5 T 10/2013, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Prahe z 29. apríla 2014, sp. zn. 7 To 27/2014, ktorými bol U. H., nar. XX. U. XXXX v S., občan Slovenskej republiky uznaný vinným zo spáchania pokusu zločinu vraždy podľa § 21 ods. 1 k § 140 ods. 2 Trestného zákonníka Českej republiky na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Za to mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere desať rokov so zaradením na jeho výkon do väznice so zvýšenou ostrahou.

Krajský súd zároveň rozhodol o nariadení pokračovania výkonu uloženého trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Tr. zák.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín. V odôvodnení odvolania uviedla, že s rozhodnutím krajského súdu sa nestotožnila, nakoľko v tomto absentuje časť rozhodnutia o výkone cudzozemského rozhodnutia na území Slovenskej republiky v zmysle § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. Podľa názoru sťažovateľky časť výroku napadnutého rozsudku, podľa ktorej odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. nepostačuje, pretože túto časť výroku rozsudku nie je možné považovať za rozhodnutie o výkone trestu na území Slovenskej republiky v zmysle § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z.

S poukazom na vyššie uvedené prokurátorka navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 518 ods. 4 Tr. por. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne doplnil o rozhodnutie o výkone rozsudku Krajského súdu v Plzni zo dňa 26. februára 2014, sp. zn. 5 T 10/2013 v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Prahe z 29. apríla 2014, sp. zn. 7 To 27/2014 na území Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade odvolania prokurátorky Krajskej prokuratúry Trenčín preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že jej odvolanie je dôvodné. Krajský súd pochybil, keď nerozhodol aj o tom, že sa cudzozemské rozhodnutie vykoná na území Slovenskej republiky a dopustil sa aj formálneho pochybenia nepoužitím nevyhnutných ustanovení Trestného poriadku.

Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, ak nie je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16, súd rozhodne o uznaní takého rozhodnutia a súčasne rozhodne, že sa také rozhodnutie vykoná. Súd môže rozhodnúť o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia len po predchádzajúcej dohode s justičným orgánom štátu pôvodu.

Podľa § 517 ods. 2 Tr. por. ak dĺžka trvania a druh trestu odňatia slobody uloženého uznávaným cudzím rozhodnutím sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd v rozhodnutí o uznaní súčasne rozhodne, že sa bude vo výkone trestu uloženého cudzím rozhodnutím pokračovať bez jeho premeny podľa odseku 1. Tento postup je vylúčený, ak súd uzná cudzie rozhodnutie len pre niektorý z viacerých trestných činov, ktorých sa cudzie rozhodnutie týka.

Z obsahu zápisnice o neverejnom zasadnutí Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 7. novembra 2016 je zrejmé, že súd podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodol, že rozsudok Krajského súdu v Plzni z 26. februára 2014, sp. zn. 5 T 10/2013 v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Prahe z 29. apríla 2014, sp. zn. 7 To 27/2014 sa uznáva na území Slovenskej republiky, pričom odsúdený U. H. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 4 Tr. zák.

Z uvedenej dikcie výroku rozhodnutia súdu prvého stupňa je zrejmé, že súd rozhodol o uznaní cudzozemských rozhodnutí, avšak nie aj o ich vykonaní na území Slovenskej republiky, tak ako to upravuje citované ustanovenie § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. Časť výroku „pričom odsúdený U. H. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 4 Tr. zák.“, nie je možné považovať za rozhodnutie o vykonaní predmetných rozhodnutí súdov Českej republiky, ale len o výrok o zaradení odsúdeného do príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody v zmysle § 48 ods. 4 Tr. zák., ktorý je síce neoddeliteľnou súčasťou tohto výroku, avšak nemôže nahrádzať výrok o vykonaní rozhodnutí na území Slovenskej republiky.

Keďže v posudzovanom prípade dĺžka trvania a druh trestu odňatia slobody uložený uznávaným cudzím rozhodnutím sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky bolo potrebné rozhodnúť podľa § 517 ods. 2 Tr. por. o tom, že sa bude vo výkone trestu pokračovať bez jeho premeny (podľa ods. 1 § 517 Tr. por. cudzie rozhodnutie sa uzná tak, že trest v ňom uložený slovenský súd nahradí trestom, ktorý by mohol uložiť, ak by v konaní o spáchanom trestom čine rozhodoval.). V zmysle označeného ustanovenia súd rozhodne vtedy, ak usúdi, že dĺžka a druh trestu odňatia slobody sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, teda zodpovedajú trestným sadzbám za konkrétny trestný čin a spôsob výkonu trestu tak, ako ich predvída slovenský právny poriadok. Súd sankciu uloženú cudzím súdom „prevezme“ do výroku svojho uznávacieho rozsudku a rozhodne, že sa vo výkone tohto trestu bude pokračovať bez jeho premeny na trest, ktorý by uložil podľa slovenského právneho poriadku, keby sám konal a rozhodoval vo veci.

Z pohľadu uvedeného dovetok výroku napadnutého rozsudku možno považovať len za rozhodnutie o zaradení odsúdeného do príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody (podľa § 48 ods. 4 Tr. zák.), ale nie aj za rozhodnutie o tom, že sa cudzie rozhodnutie vykoná na území Slovenskej republiky a bez jeho premeny.

Na základe vyššie formulovaných úvah najvyšší súd uznal odvolacie námietky prokurátorky krajskej prokuratúry ako opodstatnené, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.